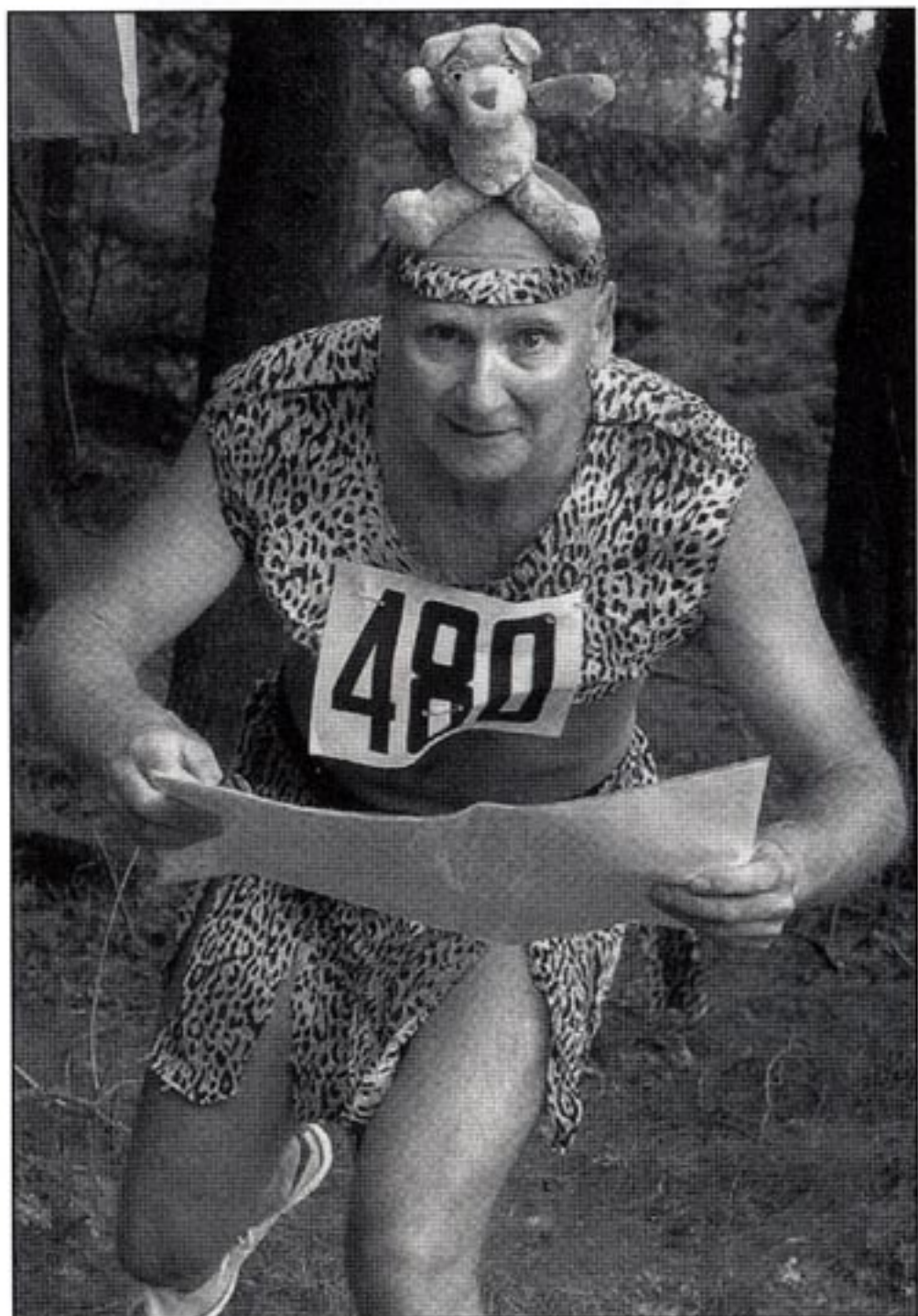

Inför O-ringen i Göteborg ur en Panters synvinkel

I höstas ringde telefonen. Det var någon Niklas Tollesson som skriver om orientering. Han berättade att tävlingsorganisationen runt 5 dagars hade bestämt sej för att bjuda in fem "kändisar" till 2004 års tävlingar. Han kallade mej det och jag skulle vara den förste. En speciell klass för långlöpare skulle skapas kallad "öppen maraton" med en sammanlagd sträcka på cirka 42 kilometer. Mer lätt orienterat än vanligt, det är ju inte kul med vilsna, irrande löpare i Göteborgs skogar. Vad svarar man på något sådant? Ja såklart, när jag dessutom gått i dom tankarna själv. Först skulle det skrivas en artikel för (O-Ringens tidning, (se nr 3) speciellt intressant var hur jag skulle lösa det här med tävlingsdräkt. Omslagsbilden "utstyrsel" duger inte, gammal dessutom. I femdagars räcker det inte med minimala dräkter – det måste vara hela långa ben! Så mycket kan sägas att jag jobbar på det. Trimtex-Mattias och jag försöker att produktutveckla ihop.

Orienteringskläder som kanske inte är så

roliga men funktionellt och stiligt blir det! Det blir en ny erfarenhet, klä mej stiligt är jag inte känd för. Fem dagar var det också, med variation!

Orientering har jag väl inte sysslat så mycket med, utom i lumpen då. Där gick det ju ganska bra om jag bara slapp natten!! Tro det eller ej det är över 30 år sedan nu, är det tio år för preskribering? Riktigt sant är det inte då jag orienterade lite i Camp Molloy i Australien också. Där visade jag upp en ovanligt ödmjuk sida av mej då jag sa att jag inte tror på mej själv som orienterare. Men ganska snart, ända till de andra tystade ner mej, gick det upp för mej att i förhållande till de andra var jag bra, till och med riktigt bra på "stigfinnande". De två första tävlingarna var min förtjänst att vi vann då jag styrde orienteringen. När övriga laget tystade ner mej för att själva orientera gick det rakt ut i en skogsbrand. Trots att jag hela tiden sa till lagmedlemmarna att nu går det åt helvete. Det gjorde det med besked! Jag fick skulden (!?) och åkte ut. Oskuld hjälper inte när det ljugs bakom ryggen och medtävlarna röstar på felaktiga premisser. Jo, jag har fått ursäkt från alla i efterhand men vad hjälper det nu? I Australien var det inte mycket låg markvegetation, den tog elden som ständigt brann under den varma årstiden. Orienteringen var väl inte så svår då, utom om man råkade hamna i en brand då alla hållpunkter blev inhöljda i rök.

I Solvikingarna, klubben jag är tränare i löpning, finns det några orienterare som jag ska få lite hjälp av. Bertil Fritzell, IF Rigor, bland annat även om han tydligen springer bättre än han orienterar. Det gäller att undvika att öva i de olika dagsetappernas terräng bara, vem vill bli kallad fuskare. Men Skatås som jag känner varje stig i måste jag hitta. Löpmässigt står jag mej ganska gott nu som förhoppningsvis då, det gäller bara att följa kartan också!?

Lennart "Rosa Pantern" Hansson